

K STOTOJ GODIŠNJICI MOG OCA — ZUM 100. GEBURTSJAHE MEINES VATERS

K 100. VÝROČÍ NAROZENIA MOJHO OTCA

BUKIN 2. I. 1865.— 1965.

JOSIP ANDRIĆ

BUKIN

MALA SUITA — KLEINE SUITE — MALÁ SUITA

ZA KLAVIR FÜR KLAVIER PRE KLAVÍR

Opus 183.

VLASTITO IZDANJE — SELBSTVERLAG — VLASTNÉ VYDANIE

Notografiјa Saveza muzičkih društava u Zagrebu

ZAGREB

1965

zkhv.org.rs

I.

ČEŽNJA ZA RODNIM SELOM

SEHNSUCHT NACH DEM GEBURTSORF - TÚZBA PO ROĐEJ DEDINE

Andantino elegiaco

JOSIP ANDRIĆ

Dolce

f

mf

p

poco aceler.

ritard.

Tempo I

p

Con ped.

Meno mosso

f

mf

p

ritardando

pp

Ped.

ZKV 1049

6 XII 1949

— 3 —

II.

NA MAJČINU GROBU

AM GRABE DER MUTTER - NA MATKINOM HROBE

Lento

JOSIP ANDRIĆ

A musical score for orchestra and choir, consisting of five staves of music. The top staff features a soprano vocal line with dynamic markings *p* and *mf*. The second staff contains a bassoon line. The third staff shows a cello line. The fourth staff depicts a violin line. The bottom staff is for the piano, providing harmonic support. The score is set in common time and includes various rests and dynamic changes throughout the measures.

III.

RADOST RODNOG SELA

FREUDE DES GEBURTSDORFES — RADOST' RODNEJ DEDINY

Allegro fresco

JOSIP ANDRIĆ

The musical score consists of five staves of music for two pianos (duo piano). The top staff uses a treble clef, the second staff an alto clef, and the bottom staff a bass clef. The key signature varies throughout the piece, indicated by various sharps and flats. The time signature is mostly common time (indicated by '2'). The score includes dynamic markings such as *f*, *p*, *Dolce*, and *Con ped.*. Articulation marks like *sfz* (soft forte) and *mfz* (mezzo-forte) are also present. The music features complex rhythmic patterns, including sixteenth-note chords and sustained notes with grace notes. The overall style is energetic and celebratory, reflecting the title 'RADOST RODNOG SELA' (Joy of the Native Land).

A page of musical notation for piano, featuring five staves of music. The notation includes various dynamics such as *f*, *p*, and *ff*, and performance instructions like *Ped.*. The music consists of six measures per staff, with some measures spanning multiple staves. The piano keys are indicated by vertical lines with black dots for sharps and flats. The page is numbered 7 at the bottom center.

ZKVN 1950

BUKIN

Rodno selo kompozitora Dra JOSIPA ANDRIĆA († 14. III. 1894.) na jugu Bačke između Bačke Palanke, Obrvca, Baća, Selenče, Vajške, Bodzana, Plavnje i Novog sela vodenj. Danas je to su s druge strane u Srijemu Viškovac, Sotin, Šarengrad i "Ilok. Staro slavensko ime Bukić (od bukovin suma lova kraja) tma isti koriđen s mjestima Buk, Bukevje, Bukovica u Hrvatskoj, s Bukovskom planinom u Srbiji, Bukovskom košom u Bosni, Bukovom gorom u Sloveniji, s mjestima Buk, Bukov i Bukovany u Čehoslovačkoj, Bukecy u Lici, Bukovi nači u Ukrajini itd. Postanak Bukina seže valjda još u 9. stoljeće, kad je slavenski apostol sv. Metod kao panonski nadbiskup (870-880) osnovao bačku nadbiskupiju sa sjedištem u Baču, po kojem je Bačka i nazvana. Oko grada Bača nastala su manja naselja, pa tako i Bukić, Plavna itd. Izma turske najezde g. 1526. doselili su u opuslošeno Bačju Sokci (Hrvati) iz Bosne preko Slavonije. U to se vrijeme pojavljuju Andrić u Slavoniji, Srijemu, Bačkoj i Baranji. U Bačkoj čini je središte u Bukiću, odakle odlaze u Plavnu i Bač. Kad su g. 1751. uvedene matične knjige, među najstaknutijim obiteljskim prezimenima u Bukiću zapisani su Andrić. Iza tog vremena došlo je da naseljavanju Nijemaca, a kasnije malo i Madara. No Bukić je sačuvao svoje slavensko ime i od germanizacije i madarizacije sve do drugog svjetskog rata. Najstaknutiji sin Bukića kompozitor Josip Andrić, potjecao od oca Josipa Andrića, štrojara i mljinara, po baki od Šokacke obitelji Jagodica, a po majci Evi Fabry iz Plavne od slovačke roze. Mnoge Andrićeve kompozicije veličaju rođino mu selo Bukić, pa je po tim dionicama i Bačku simpatična, Šokacka elegija, Bukićko kolo itd. Bukić je u muzičku istoriju ul ovan kakovitskom triptichu „Bukić“ kompozitor čestost svoja intimna osjećanja prema sejtu svog oca i groba svoje majke te sjećanja na viastičko bukićko djetinjstvo.

BUKIN Der Anfang dieses in der Süd-Bačka an der Dunau liegenden Geburtsdorfes des Komponisten und Schriftstellers Dr. JOSIP ANDRIĆ († 14. III. 1894.) ist im 9. Jahrhunderte zu suchen, als durch den Slawenapostel Hl. Methodius das Bačkische Erzbistum mit dem Sitz in Bač, unweit von Bukić, gegründet wurde. Alle Ortsnamen dieser Gegend beweisen, daß nach der Völkerwanderung im 6. und 7. Jahrhundert hier die Slaven die Hauptbevölkerung waren. Nach der türkischen Verwüstung im J. 1526. folgte die Ansiedelung der Šokaken (Kroaten) aus Mittel-Bosnien über Slawonien. Zwei Jahrhunderte später kam eine größere Ansiedelung der Deutschen und später geringere der Ungarn und Slowaken. Der hervorragendste Sohn Bukićs Komponist Josip Andrić ist Sohn des zu Ende des 19. Jahrhunderts in der ganzen Gegend wahrnehmbaren Mestničenschlossers und Müller Josef Andrić, dessen früh verstorbener Bruder als Füllenspieler betrieb war. Müllers Ehefrau Eva geb. Fahy aus Plavna hatte viel Sorgen mit ihren Söhnchen Josi, der schon vier- und fünfjährig bei jeder Gelegenheit den Dorfmusikanten nachzief. Nach ihrem Tode im November 1899. übersiedelte der Müller Andrić nach Moravie in Tschechien und ist (ebenfalls) im November 1940. bei seinem Sohne Komponisten in Zagreb gestorben. Die Liebe zu Bukić kommt in mehreren Kompositionen Andrić's mit warmen Tönen zum Ausdruck. So auch in dieser kleinen Klavieruite, welche die Schausucht vieler in der Welt verstreuten Bukićer nach dem Geburtsdorfe, dem dort gebildeten Grabe der Lieben und die Bukićer Jugenderinnerungen musikalisch verherrlicht.

BUKIN Rodna dedina skladatelja a spisovateľa Dr. JOSIPA ANDRIĆA († 14. III. 1894.) vznikla asi v 9. storočí, keď moravský arcibiskup sv. Metod v r. 870. musel opustiť Slovensko a usadil sa v Bači v južnej Bačke, kde začal bićké arcibiskupstvo. Bač spojovala rieka Moslonga cez Bukić s Dunajom. Bukić mal do 18. storočia len chorvátske (šokacké) obyvateľstvo, ku ktorom sa polom prisláhovali Němci a mestskí tiež nieslo Mađarov. Blízko Bukiću pôvodne v 19. storočí tiež slovenská dedina Selence. Kad? 27. XI. 1899. zomrela matka skladateľova Eva nar. Fabry, slovenského pôvodu, otec jeho mlynár Jozef Andrić odsláhoval sa do Sŕem a zomrel 1940. u syna v Záhrebe, kad? lento už bol v Tatrách a Prahe násiel svoju rodinnú a umeleckú lásku. Že v tejto láske nezabudla na svoje rodisko, svedčia mnohé jeho diela ako aj tato malá klavírna suita „Bukić“.